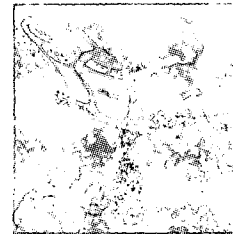

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?

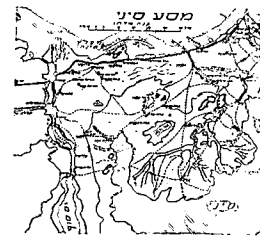
מאז הרמזים הסנסציוניים של הנשיא ג'ונסון ושל ראשי מערכת ההגנה האמריקאית שנבלו בתחומה של "מלחמת הלוינים" — החלו רבים מרגישים כי "הדברים אינם כה רחוקים"; ובעצם, אף כבר מתממשים בחלקם. עתה מקבלת אקטואליות יותר הרצאתו של מ. גולובין, (מחבר ספר-היסוד, "ההתנגשות בחלל") שנתקיימה באגודת-הקצינים הבריטית התלת-זרועית. שמה מבטא אולי היטב את אופי השנים הקרובות: "מבוא ללחמת-החלל" (עמ' 3). מ. ג. פירסם בשנות-השלושים ספר מאלף ביותר על האסטרטגיה של הקיי סרות הבריטית — שניתוחו נתאמתו לא-במעט במלחמת-העולם השני; ועל "לחמת-החלל" מדבר הוא (כחוקר-חלל, כפעיל ואחראי בתחום פיתוח האוויריה וכבעל-ג'ונסון במודיעין-האוויר הבריטי בימי ה-"V-1" ו-"V-2") כדבר מיומחה במקצועו.

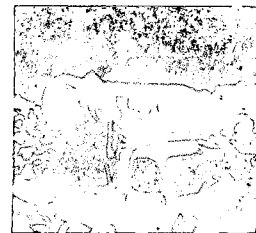
מושגים שאינם בחזקת שגרת-עבר מוצגים בחוברת זו של "מערכות" לא רק ב"לחמת-החלל" — שאולי נראית עדיין לרבים כדמיונית-במקצת — אלא גם ב"אופקי חימוש לא כלי-כך מקובל", לאל"מ ב. בן-יצחק (עמ' 14), "העוסק" בהתפתחות השריון בעשור-השנים הקרוב. המפתיע — למבט הראשון — שבמאמר זה הוא בעובדה כי, בעצם, כמעט כל הנתונים בהם הוא עוסק קיימים כבר בפועל; אך צירופם ושימוש נרחב ושיטתי בהם עתידים, כנראה, לשנות כליל את דמות כלי-הלחימה המשורין, וממילא גם את פני הלחימה עצמה. העתיד (הקרוב) הוא, לדבריו, לכלי-שריון קל, עובר-בכל, המושיטילים — ואף מוטס. המחר יבוא — ויגיד את דבר-הוא; אך רב הסיכוי שדברו זה ייכתב ב"אותיות" (נתונים) שפורטו בסקירת ב. בן. אכן, אילו היו כללי-מחר אלה מצויים כבר כיום — רבות מהשאלות בתחום הסיור המשורין, עליהן עומד אל"מ א. א. (עמ' 18), היו באות במהרה על פתרון השלם.

למלומדי נסיונם של מערכת-סיני (1956), ושל קודמותיה בפיתוח אפשר-ריות מלחמה משורית-ממונעת במדבר — מערכות ה"מדבר המערבי" במצרים-לוב (1940) — ייראה אולי תיאורו של מסע הכוח התורכי-הגרמני דרך סיני אל תעלת-סואץ כאותו סרט ראינוע המוצג בקצב מואט, וכל תנועה של, נאמר, ריקמת-הרה — מתבצעת בו "טפין-טפין", "בוזילה" כביכול. ובעצם — טבעי הדבר: שהרי התיאור (מאת סא"ל מ. ג'וזון) ניתן בסדרת אירועיהעבר הצבאיים "בימים האלה — לפני... שנים"; ובמקרה זה — המדובר הוא בפרקימן של 50 שנה בדיוק, אך זה הפלא: — על אף מרחק-הזמן, והתמורות הטכניות הכבדות — נשארים גורמי-יסוד רבים (טבעיים ואף טכניים) בעלי הוקף לא-מועט אף בימינו אלה, כבאותו "מסע-הורכים אל הסואץ".

אין זה מקרה שבטאון-אוויריה מקצועי (אזרחי), בפרסמו את הסקירה על מטוסי-קרב החדשים של מצרים וטיליה (עמ' 30), נאלץ לפתחה במשפט על "שאיפתה הנחרצת של מצרים להכחדת ישראל". אכן, זהו כל טעמם של כללי-משחית — בין מטוסים ובין טילים — אשר מצרים רוכשת, מקבלת ב"הצייחנם", מפתחת או מעתיקה מאחרים. אך עיקרה של הסקירה אינו מונח בהערכת מגמותיה של מצרים הנאצרית, כי אם בבחינה עניינית-מקצועית של מצב-פיתוחם, טיבם ואפשרויותיהם של כלי-מלחמה קיימים או מתהווים אלה. אלא שמקובל (בתורת-הצבא האמריקאית, לפחות) כלל האומר: "אל תשאל לכוננות אויבך — בדוק את האפשרויות שביכולתו". ויתכן כי יסוד נכבד בכוננותה (ומיזמותיה) של מצרים יתברר לנו, בהזדמנות זו ובהזדמנויות אחרות, דוקא מתוך בדיקת אפשרויותיה הקיימות והמתפתחות.

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?